

**Ubírat se cestou
potěšení z Krista
jako stromu života**

Konference pro země střední a východní Evropy a Balkánu

23.-25. září 2022

Bukurešť, Rumunsko

KLÍČOVÉ VÝROKY

Jíst ze stromu života, tj. těšit se z Krista jako přísunu života,
by mělo být v církevním životě prvořadé.

Dva stromy v Genesis 2,9 –
strom života a strom poznání dobrého a zlého –
představují dva principy –
princip života a princip správného a nesprávného.

Pánova obnova je obnovou
milování Pána Ježíše první láskou, tou nejlepší láskou,
a jedení Pána Ježíše jako stromu života
pro budování organického Těla Kristova,
které je budováním Nového Jeruzaléma
jako cíle Boží věčné ekonomie.

Jako reprodukce Krista jako stromu života,
my, věřící v Krista a Boží děti,
nejenže máme věčný život a můžeme věčný život zakoušet,
ale můžeme také sloužit tímto životem ostatním údům Těla Kristova.

Píseň k prvnímu poselství

602

1. Ó jak slavné a jak svaté!
Náš Bůh věčný život je!
Nekonečný a jak mocný,
milostivý, čistý je.
Boží plnost, přirozenost –
všechno ukryto je v Něm.
2. Jak nádherně milostivé!
Bůh je život v člověku!
Proto do něj vložil ducha,
aby naplnil svůj plán.
Boží srdce velmi touží,
by člověk Boha přijal.
3. Jaká milost nespoutaná!
Bůh do člověka proudí!
Bůh člověku se již zjevil,
nezůstal nám ukrytý.
Přišel v těle a pak se stal
Duchem životodárným.
4. Jak přístupným Bůh se nám stal!
Bůh v Kristu je život náš!
Kristus je Bůh zjeven v těle,
by se lidem ukázal.
Kristus zemřel a vstal z mrtvých,
aby nám sám život dal.
5. Jaký zázrak! Bůh jako Duch
pro lidi je životem!
Po všem, čím prošel, On stal se
tím všeobsažným Duchem.
Svědčí lidem, inspiruje
a vstupuje do srdce.
6. Ó jak cenné poznávat je
trojjediného Boha!
Nejdřív Otec v Synu přišel,
teď Syn proudí jako Duch.
Když Duch do člověka vstoupí,
začne v něm žít živý Bůh.
7. Jak tajemné, přesto pravé,
že teď Bůh proudí ve mně!
V srdci mém se mnou je spojen,
přišel být mi životem.
Haleluja! Haleluja!
Musím Pána chválit jen!

1. Náš Bůh se svým životem mě
touží naplnit;
s Ním já musím být sjednocen,
v duchu být.

V Duchu proudí Boží život,
plný bohatství;
Musím cvičit svého ducha
stále víc.

2. V duchu musím se Ho dotknout,
abych uviděl
všechno, co je v Bohu, jako
svůj příděl.
3. V mysli rozumíme Bohu,
v duchu vnímáme.
Jestli necvičíme ducha,
strádáme.
4. Všechna poselství já musím
vmodlit do sebe,
takto Slovo můžu strávit
důkladně.
5. Při studiu Bible musím
s Pánem v duchu být;
aby nestalo se slovo
jen mrtvým.
6. Jakou slávu a bohatství
Duch vyzařuje!
Když já ducha svého cvičím,
vše je mé.

ÚVOD: UBÍRAT SE CESTOU POTĚŠENÍ Z KRISTA JAKO STROMU ŽIVOTA

Zásadní společenství od bratra Leeho

„Strom života je předobrazem Krista, který dává člověku život a který člověka těší a uspokojuje“ – Life-study of Genesis, str. 14.

„Jediné, co potřebujeme, je těšit se z Pána jako ze stromu života“ – The Tree of Life, str. 23.

„V květnu 1943 (...) jsem vážně onemocněl tuberkulózou. (...) Během dvou a půl let své nemoci jsem uviděl strom života. Během těchto dvou a půl let jsem uviděl, že v Pánově obnově a v Jeho díle nám chyběl život. Každý druh problému, ať už je jakýkoli, je důsledkem nedostatku života. Když jsem to uviděl, měl jsem nesmírné výčitky svědomí, mnoho jsem toho vyznal a důkladně se kál před Pánem a také jsem před Ním mnohým zabýval. (...) Poselství o stromu života zachránila mnoho svatých a také osvobodila mnoho bratrů a sester v Nankingu. Kvůli čtyřletému nepokoji v církvi v Šanghaji byli svatí po léta sklíčení a deprimovaní a nebyli schopni nic dělat. Tato poselství uvolnila jejich ducha a osvětila jejich srdce. (...) Děkuji Pánu, že díky poselstvím o stromu života byla církev v Šanghaji uzdravena. (...) Poselství o stromu života položila základ pro oživení církve v Šanghaji“ – The History and Revelation of the Lord's Recovery, sv. 1, str. 130, 133, 135, 138.

„Jíst ze stromu života, tj. těšit se z Krista jako přísunu života, by mělo být v církevním životě prvořadé“ – Zj 2,7, pozn. 6, odst. 4.

„Špatný stav bezbožných spočívá v tom, že nepřicházejí k Pánu, aby jedli Pána a těšili se z Pána. (...) Dělalí mnoho věcí, ale nepřicházejí do kontaktu s Pánem, neberou Ho, nepřijímají Ho, neokouší Ho a netěší se z Něho. V Božích očích není nic horšího než toto“ – Iz 57,20, pozn. 1.

Božím záměrem pro člověka bylo dát se člověku jako strom života, aby se z něj člověk těšil. „Vidět, že Bůh chce, abychom se z Něho těšili, a že nechce, abychom pro Něj něco dělalí, znamená vidět, že křesťanský život je záležitostí potěšení. (...) Pokud se naše pojetí změní tak, že uvidíme tyto dva body, bude pro nás snadné žít životem potěšení z Boha“ (The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil, str. 60.)

„Chceme-li se ubírat cestou potěšení z Boha, musíme změnit pojetí. (...) Chceme-li vstoupit do skutečnosti potěšení z Boha, musíme vidět řídicí vizi. (...) Až ve čtyřiceti letech mi Pán zjevil cestu potěšení z Boha. Byl jsem zklamán, že po dvacet let byla většina mého času a energie promarněna. Většina mých modliteb neměla žádnou hodnotu a čas, který jsem strávil čtením Bible a jiných duchovních knih, byl také bezcenný. Tehdy jsem si uvědomil, že náš způsob práce byl špatný a že špatný byl i způsob duchovního hledání. (...) Protože jsem utrpěl velkou ztrátu tím, že jsem se vydal špatnou cestou, nechci, aby ostatní opakovali stejnou chybu. Doufám, že se ostatní mohou vydat cestou potěšení z Boha. Prosím svaté, aby se již neubírali špatnou cestou. Měli bychom zvážít svou dřívější cestu usilování. Musíme radikálně změnit své pojetí. Potřebujeme mít vládnoucí vizi“ (The Vision of the Tree of Life and the Tree of Knowledge of Good and Evil, str. 51).

Poselství první

**Ubírat se cestou potěšení z Krista
jako stromu života
pro uskutečnění Boží věčné ekonomie**

Čtení z Písma: Gn 2,7-9; Zj 2,7; 22,14; J 1,4;
14,6a; 10,10b; 6,35.57.63

I. V Genesis 2 vidíme před člověkem dvě volby – strom života a strom poznání dobrého a zlého – vv. 7-9:

- A. Dva stromy ukazují, že v tomto vesmíru existují dvě vůle, dva zdroje a dvě možnosti, které si člověk může zvolit svou svobodnou vůlí – srv. Dt 30,19-20.
- B. Strom života znázorňuje Krista, ztělesnění trojjediného Boha, jako život pro člověka v podobě pokrmu, aby se z něj člověk těšil a byl Jím vnitřně ustaven pro Jeho slávu, Jeho souhrnné vyjádření, čímž se uskutečňuje původní Boží záměr podle Jeho věčné ekonomie – Gn 1,26; Iz 43,7; Gn 2,9; Zj 2,7; 22,14; J 1,4; 14,6a; 10,10b; 6,35.57.63; Zj 21,10-11; srv. 4,3:
 - 1. Strom života, strom od Boha, Boží strom, je středem vesmíru.
 - 2. Starý zákon začíná stromem života (Gn 2,9) a Nový zákon končí stromem života (Zj 22,2.14); myšlenka o Bohu, který je životem člověka, tedy prochází celým božským zjevením.
 - 3. To, že Bůh postavil člověka před strom života, naznačuje, že Bůh chtěl, aby Ho člověk přijal jako svůj život tím, že Ho bude organicky jíst a metabolicky vstřebávat, aby se Bůh stal samotným utvářejícím prvkem lidské bytosti – J 6,57.63; Jr 15,16; Mt 4,4.
- C. Strom poznání dobrého a zlého znázorňuje Satana jako zdroj smrti pro člověka – He 2,14:
 - 1. Znázorňuje také všechny věci mimo Boha, neboť vše, co není Bůh sám, včetně dobrých věcí a dokonce i biblických a náboženských věcí, může být využito Satanem, tím lstivým, aby přinesl člověku smrt – J 5,39-40; 2K 3,6b.
 - 2. Dobro a zlo není znázorněno dvěma stromy, ale jedním stromem, druhým stromem; hledání jiné dobro než Boha tedy patří Satanovi.
 - 3. Pravým dobrem je sám Bůh; proto získání Boha se rovná získání pravého dobra – Mt 19,17a; Mk 10,17-18; Ž 16,2.
- D. Strom života způsobuje, že člověk je závislý na Bohu (J 15,5), ale strom poznání způsobuje, že se člověk bouří proti Bohu a je na Něm nezávislý (srv. Gn 3,5):
 - 1. Jedení naznačuje závislost; to, že Bůh je naším pokrmem, což je naznačeno stromem života, znamená, že musíme být na Bohu neustále závislí.
 - 2. Strom poznání naznačuje nezávislost; v Božích očích je prvním a největším hříchem člověka nezávislost.
- E. Ze dvou stromů ústí dvě linie, dvě cesty – cesta života a cesta smrti –, které procházejí celou Biblií a končí v knize Zjevení:
 - 1. Smrt začíná stromem poznání (Gn 2,17) a končí ohnivým jezerem (Zj 20,10.14).
 - 2. Život začíná stromem života a končí Novým Jeruzalémem, městem vody života – 22,1-2.

II. Musíme zůstat na cestě života, na linii života, v udržování života tím, že se budeme těšit z Krista jako stromu života pro Boží stavbu v životě naším růstem v životě – J 10,10b; Zj 22,1-2; Ef 4,16; 2,21-22; Ko 2,19:

- A. Na cestě života zůstáváme tím, že žijeme a sloužíme podle principu života, nikoli podle principu dobrého a zlého:
 - 1. Musíme žít a jednat podle vnitřního smyslu života v našem duchu, podle vedení života, ne podle toho, co je správné a co špatné – Ř 8,6; 2K 2,13.

2. Měřítkem křesťanského života je přítomnost Krista, který v nás přebývá; nejde o to, co je správné a co špatné, ale o to, zda božský život v nás s něčím souhlasí, nebo ne – Mt 17,3.5.8; srv. Mal 2,15-16.
- B. Na cestě života zůstáváme tím, že milujeme Pána až do krajnosti, což přitahuje druhé, aby běželi za Ním – Mk 12,30; Pís 1,4a:
1. Abychom se mohli těšit z Krista jako ze stromu života, musíme Mu neustále říkat: „Pane Ježíši, miluji Tě“; pokud budeme mít k Pánu Ježíši vroucí lásku a budeme Mu dávat ve všem první místo, budeme se těšit ze všeho, čím je On – Zj 2,4-5.7.
 2. Abychom se mohli těšit z Krista jako ze stromu života, musíme Mu zasubovat lidi a přivádět je k opravdovému ocenění, lásce a potěšení z drahocenné osoby Pána Ježíše – 2K 11,2-3.
- C. Na cestě života zůstáváme tím, že jíme Ježíše skrze modlitební čtení Slova, rozjímání o Slově a vysluhování Slova jako Ducha druhým za uplatnění našeho ducha víry – J 6,57.63; Jr 15,16; Ž 119,15; Mt 4,4; 24,45; 1K 2,4-5.13:
1. Musíme se z Něho těšit ve Slově brzy ráno, abychom měli nový začátek každého dne, a musíme přijímat Jeho slovo s velkou a pečlivou rozvahou – Ž 119,15.147-148; srv. Lv 11,3.
 2. Denně musíme mluvit o Kristu ke všem druhům lidí vhod i nevhod (Sk 5,42; 8,4; 2Tm 4,2) a zoufale se snažit vybudovat si zvyk mluvit na jakémkoli setkání (1K 14,26.4-5.12.31).
- D. Na cestě života zůstáváme tím, že se těšíme z trojjediného Boha jako ze zákona Ducha života s jeho božskou schopností – Ř 8,2; Jr 32,39:
1. V edenské zahradě se dvěma stromy vidíme život, dobro a zlo; jsme miniaturní edenskou zahradou se zákonem Ducha života v našem duchu, zákonem dobra v naší přirozené, nezávislé mysli a zákonem zla v našem padlém těle – Ř 7,23; 8,2.16.
 2. Zákon Ducha života musíme „zapnout“ tím, že budeme chodit podle ducha a zaměříme svou mysl na ducha, aby se trojjediný Bůh jako život rozdělil do naší třísložkové bytosti – vv. 2.4.6.10-11.
- E. Na cestě života zůstáváme tím, že žijeme ve vzkříšení, ve skutečnosti církve jako Těla Kristova, kterou znázorňuje zlatý svícen jako strom života vzkříšení; to proto, abychom mohli nést Boží slávu pro Boží vyjádření jako město života, Nový Jeruzalém – Ef 1,22-23; Ex 25,31-40; Zj 1,11-12; 21,10-11.

III. Jedinečným způsobem, jak se stát vítězi, je jíst a těšit se z Krista jako stromu života, abychom mohli být proměňováni v životě a stát se synem-mužem pro projev Kristova vítězství a abychom se stali nevěstou pro Kristovo uspokojení – 2,7.17; 3,20-21; 12,5-12; 19,7-9; 22,2.14.

Píseň k druhému poselství

509

1. Ten strom a řeka proudící –
Edenu významné znaky;
člověka sytí, napájí,
pro život navěky.

Bůh v Kristu můj pravý pokrm je,
Bůh jako Duch mne vyživuje,
pokud se sytím Kristem v duchu,
života pln budu.

2. Strom je zobrazením Krista,
který nám život udílí;
přináší Boží bohatství,
jsme uspokojení.
3. Řeka je symbolem Ducha,
který v našem duchu proudí;
plni Božího bohatství
můžeme být svatí.
4. Kristus je teď mým životem
a jako Duch žije ve mně;
bych s Bohem mohl být spojen
a On byl vyjádřen.
5. Chtěl bych jen Krista oslavit
a poslušným vždy Duchu být;
Jeho milostí naplněn,
Jeho slávu zjevit.

Píseň k druhému poselství

1151

1. Pij z té řeky vody živé z trůnu proudící!
Jez ze stromu života s ovocem přehojným!
Pohled! Není třeba lampy, světla, měsíce –
zde je stále den!

Duch a Nevěsta volají:
„Tak jen přijď!“
A ten, kdo slyší,
ať také řekne: „Přijď!“
A ten, kdo žízní,
ať přijde, aby vzal
zadarmo z živých vod pít.
2. Kristus–řeka, Kristus–voda vytryskuje z nás!
Kristus je strom – svými plody potěšuje nás!
Kristus–den a Kristus–světlo, Kristus–jitřenka,
Kristus vše pro nás!
3. Ze stromu života v čistém rouchu můžem jíst!
„Pane, amen, haleluja!“ – Ježíš je sladký!
Svého ducha cvičíme, Krista prožíváme,
Pán je úžasný!
4. Nyní máme domov, jasnější nad slunce zář!
Zde všech bratrů nachází se pravá jednota!
Ježíš spojil nás, Jeho my vyjadřujeme
v místní církvi své.

Dva stromy a dva životní principy

Čtení z Písma: Gn 2,9; He 4,12; 1K 2,14-15;
Ř 8,4,6; Ef 4,18-19; 2K 11,3

I. Dva stromy v Genesis 2,9 – strom života a strom poznání dobrého a zlého – představují dva životní principy:

- A. Dva stromy ukazují, že křesťan může žít podle dvou různých principů – podle principu dobrého a zlého nebo podle principu života – 1K 8,1.
- B. Být křesťanem není otázkou principu správného a nesprávného, principu dobrého a zlého, ale je to otázka života – 1J 5,11-13.20.
- C. Když jsme přijali Pána Ježíše a získali nový život, získali jsme jiný životní princip – princip života; pokud tento princip neznáme, odložíme princip života a budeme se řídit principem dobrého a zlého.
- D. Být křesťanem neznamená ptát se, zda je něco správné, nebo špatné; je to záležitost kontroly života v nás, kdykoli něco děláme – Ř 8,6; Ef 4,18-19.

II. Náš křesťanský život je založen na vnitřním životě, nikoli na vnějším měřítku správného a nesprávného; náš životní princip je vnitřní, nikoli vnější:

- A. Pokud žijeme podle principu správného a nesprávného, jsme stejní jako světští lidé – v. 17.
- B. O správném a nesprávném nerozhoduje vnější měřítko, ale vnitřní život.
- C. Měli bychom se vyhýbat nejen všemu, co je zlé, ale také všemu, co je pouze dobré:
 - 1. Křesťané mohou dělat jen to, co pochází ze života; jsou věci zlé, dobré a věci života – J 1,4; 10,10; 1J 2,25; 5,13.
 - 2. V Genesis 2,9 je „dobro a zlo“ dáno dohromady jako jedna cesta, zatímco „život“ je jiná cesta.
 - 3. Existuje měřítko, které je vyšší než měřítko dobra; je to měřítko života – J 11,25; 1J 5,11-12.
 - 4. Měřítko křesťanského života se zabývá nejen zlými věcmi, ale také dobrými a správnými věcmi.
 - 5. Mnoho věcí je podle lidských měřítek správných, ale božské měřítko je prohlašuje za špatné, protože jim chybí božský život.
- D. Křesťanský způsob života je založen na vnitřním životě – Ř 8,2.6.10-11:
 - 1. Žádný křesťan by neměl nic určovat mimo život – 1J 5,13.
 - 2. Cokoli navyšuje vnitřní život, je správné, a cokoli vnitřní život umenšuje, je špatné.
 - 3. Naší cestou je Boží život, ne dobro a zlo; rozdíl mezi těmito dvěma principy je obrovský a kontrast je zde veliký.
 - 4. Jediná otázka, kterou si musíme položit, je, zda božský život v nás stoupá, nebo klesá; to je to, co musí určovat cestu, kterou se ubíráme.
 - 5. Bůh od nás vyžaduje, abychom uspokojovali božský život; musíme dělat věci tak, abychom uspokojovali život, který nám Bůh dal – J 1,4; 3,15.
 - 6. Jako křesťané bychom neměli před Bohem činit pokání pouze za hříchy, které jsme spáchali; často musíme před Bohem činit pokání i za dobré věci, které jsme udělali.
 - 7. Náš životní princip není takový, že bychom rozlišovali mezi dobrem a zlem; musíme předstoupit před Boha, abychom určili, co je ze života a co ze smrti – Ř 8,6; 1J 3,14.

III. Chceme-li žít podle principu života, musíme rozlišovat ducha od duše a znát ducha – He 4,12; 1K 2,14-15:

- A. Pán, který je Duch, žije, přebývá, působí, pohybuje se a jedná v našem duchu a my jsme s Ním jeden duch – 2K 3,17; Ř 8,16; 1K 6,17:

1. Chceme-li Pána prakticky poznat a zakoušet Ho v každodenním životě, musíme se naučit rozlišovat svého ducha – 2,14-15.
 2. Pokud neznáme svého lidského ducha, nemůžeme pochopit Boží pohyb v nás a nemůžeme následovat Pána, protože Pán je Duch žijící v našem duchu – 1J 2,27; 2Tm 4,22.
- B. Potřebujeme znát rozdíl mezi naším duchem a ostatními vnitřními částmi – Ž 51,6; Ez 36,26; 1Pt 3,4.
 - C. Dělat cokoli v naší duši, ať už je to správné nebo špatné, znamená žít ve starém člověku; musíme tedy zapřít svou duši-život, své „já“ – Mt 16,24-26.
 - D. Když následujeme svého ducha, následujeme samotného Pána, protože Pán je v našem duchu – 2Tm 4,22; 1K 6,17.

IV. Abychom mohli žít podle principu života, musíme se řídit vnitřním vnímáním života – Ř 8,6; Ef 4,18-19; Iz 40,31:

- A. Vnímání života je subjektivní, osobní a praktické:
 1. Vnímání života po negativní straně je pocit smrti – Ř 8,6a.
 2. Vnímání života na pozitivní straně je pocit života a pokoje s vědomím síly, spokojenosti, odpočinku, jasu a útěchy – v. 6b.
- B. Zdrojem vnímání života je božský život (Ef 4,18-19), zákon života (Ř 8,2), Duch Svatý (v. 11; 1J 2,27), Kristus, který v nás zůstává (J 15,4-5), a Bůh, který v nás působí (Fp 2,13).
- C. Úkolem životního smyslu je, abychom poznali, zda žijeme přirozeným, nebo božským životem a zda žijeme v těle, nebo v Duchu – 1K 2,14-15; Ř 8,8-9; Ga 5,16-17.
- D. Růst života věřícího závisí na tom, jak zachází s vnitřním vnímáním života – Ef 4,15; Ko 2,19; 1K 3,6-7.
- E. Potřebujeme se vmodlit do vnímání života a žít pod jeho kontrolním, řídicím a usměrňujícím prvkem den co den – Ř 8,6; Ef 4,18-19; 1J 2,27.
- F. Čím více budeme chodit podle ducha a řídit se vnímáním života, tím více budeme žít podle principu života – Ř 8,4.6.

V. Žijeme-li podle principu života, nebudeme rozlišovat věci podle dobra a zla, ale podle života a smrti – 2K 11,3:

- A. Janovo evangelium zdůrazňuje skutečnost, že strom života je proti stromu poznání dobrého a zlého a že bychom se neměli starat o dobro nebo zlo, ale o život – 4,10-14.20-21.23-24; 8,3-9; 9,1-3; 11,20-27.
- B. Nejlepším způsobem, jak rozeznávat věci – tajemstvím rozlišování – je rozlišovat podle života nebo smrti; musíme se naučit rozeznávat, rozlišovat věci podle života a smrti, odmítat jakékoli mluvení, které nás připravuje o potěšení z Krista jako přísunu života, ale přijímat skutečnou Pánovu službu, která nás vždy posiluje v potěšení z Krista jako přísunu života – Ř 8,6; 2K 11,3.

Píseň k třetímu poselství

493

1. Pane, Ty nyní jako Duch
život dáváš, obživuješ,
vším bohatstvím posiluješ.
Jak slavné, božské to vše je!
2. Pane, Ty nyní jako Duch
vysvobozuješ svou mocí.
Vysvobozením, tím pravým
zákon života nás řídí.
3. Pane, Ty nyní jako Duch
proměňuješ, prosycuješ,
připodobňuješ nás k sobě
a svým světlem osvěcuješ.
4. Pane, Ty nyní jako Duch
domov si činíš v duchu mém.
S mým duchem míšíš se také,
jediným duchem se stáváme.
5. Uč mě, jak ducha cvičit mám,
abych byl s Tebou spojený;
vždy ve Tvém Duchu chodit chci
a ve Tvé realitě žít.

**Naroubování do Krista,
abychom se stali součástí stromu života**

Čtení z Písma: Gn 2,9; 1K 6,17; Ř 11,17.24; J 15,1.4-5

I. Bible zjevuje, že vztah, který si Bůh přeje mít s člověkem, spočívá v tom, že se On a člověk stanou jedním – 1K 6,17:

- A. Kdykoli přicházíme k Bibli, musíme uplatňovat jeden princip – princip, že Bůh touží být jedno se svým vyvoleným lidem – J 14,20.
- B. Hlavním Božím záměrem je učinit sebe jedním s člověkem a člověka jedním s Ním – Ef 4,4-6.
- C. Bůh touží po tom, aby se božský život a lidský život spojily a staly se jedním životem.
- D. Ústřední linií Boží ekonomie je učinit Boha a člověka, člověka a Boha, jednou entitou, přičemž ti dva sdílejí jedno žití jedním životem s jednou přirozeností – Zj 22,17.
- E. Kristus ve svém vtělení vnesl Boha do člověka a ve svém vzkříšení vnesl člověka do Boha; díky tomu uskutečnil smíšení Boha a člověka v jedno — Ř 8,3; 1,3-4:
 - 1. My jsme v Kristu a On je v nás; On a my jsme se stali jednou osobou – 1K 12,12.
 - 2. Kristus se stal námi a my jsme se stali Jím – He 2,14.11.

II. Vztah, který si Bůh přeje mít s člověkem, spočívá v tom, že On a člověk budou naroubování dohromady, a tak se stanou jedním v organickém sjednocení – Ř 6,3-5; J 15,4-5:

- A. Naroubovaný život není vyměněný život – je to smíšení lidského života s božským životem – 1K 6,17.
- B. Při roubování se spojují dva podobné životy, které pak spolu organicky rostou – Ř 11,24:
 - 1. Protože náš lidský život byl stvořen k Božímu obrazu a podle Boží podoby, může být spojen s božským životem – Gn 1,26.
 - 2. Náš lidský život se podobá božskému životu; proto se božský a lidský život mohou naroubovat a žít společně.
- C. Abychom mohli být naroubováni do Krista, musel On projít procesem vtělení, ukřižování a vzkříšení, aby se stal oživujícím Duchem – J 1,14; 1K 2,2; 15,45.
- D. Byli jsme naroubováni do Krista jako strom života a toto naroubování nás s Ním sjednotilo – Ř 11,24:
 - 1. Kristus a věřící jsou jeden strom; On je vinná réva a my jsme ratolesti – J 15,1.5a.4a.
 - 2. Kristus se stal naším životem, přirozeností a osobou – Ko 3,4.10-11; Ef 3,17a.
- E. Jako znovuzrození lidé, kteří byli naroubováni do Krista, bychom měli žít naroubovaným životem, životem, v němž jsou obě strany spojeny, aby organicky rostly:
 - 1. Protože jsme byli naroubováni do Krista, neměli bychom již žít sami ze sebe; spíše bychom měli dovolit, aby v nás žil pneumatický Kristus – Ga 2,20.
 - 2. Neměli bychom již žít svým padlým tělem nebo svou přirozenou bytostí; spíše bychom měli žít naroubovaným životem smíšeným duchem – božským Duchem smíšeným se znovuzrozeným lidským duchem – 1K 6,17; Ř 8,4.
- F. V naroubovaném životě není lidský život odstraněn, ale je posílen, pozvednut a obohacen božským životem – Ga 2,20; 4,19; Ef 3,16-17a:
 - 1. V naroubovaném životě si ratolest zachovává své základní vlastnosti, ale je posílena, pozvednuta a proměněna tím, že je naroubována do vyššího života – J 15,4-5; Ř 11,17.
 - 2. V naroubovaném životě v nás působí božský život, aby vyplavil negativní prvky:
 - a. Božský život působí postupně, aby odstranil vše, co je přirozené.
 - b. Božský život pohlcuje naše vady a slabosti.
 - c. Negativní prvek našich dispozic je usmrcen a Pán pak, místo aby naše dispozice zavrhl, je pozvedne a použije.

3. V naroubovaném životě božský život křísí původní Boží stvoření a pozvedá naše schopnosti – J 11,25; Ef 4,23:
 - a. Jak božský život vyplavuje negativní věci, působí na vzkříšení původního Božího stvoření.
 - b. Tímto způsobem jsou naše původní funkce – funkce, které nám byly dány při stvoření – obnoveny, posíleny a pozvednuty – Ga 2,20.
4. V naroubovaném životě božský život dodává Kristovo bohatství našim vnitřním částem a prosycuje celou naši bytost – Ř 12,2; 8,29-30.

III. Kristus jako strom života je ztělesněním Boha jako života pro nás, a protože jsme byli naroubováni do Krista, jsme s Ním organicky sjednoceni, a tak jsme součástí stromu života – Ko 2,9; J 15,1.4-5:

- A. Nejenže jíme Krista jako strom života – jsme s Ním sjednoceni a jsme Jeho součástí – 1K 6,17.
- B. Strom života slouží k tomu, aby se do nás rozdílil božský život; když my, ratolesti, zůstáváme ve vinné révě, přijímáme rozdělení života ze stromu života a žijeme jako součást stromu života – J 15,5; Ř 8,2.10.6.11; srv. Fp 4,13.
- C. Kristus jako strom života slouží k tomu, aby do nás božská ekonomie rozdělila Jeho samého; jako ratolesti vinné révy v Něk zůstáváme a On zůstává v nás.
- D. Když zůstáváme ve vinné révě, dochází k rozdělení Boha do nás, k rozdělení života ze stromu života do ratolestí; toto rozdělení z nás činí boholidi – Ř 8,10.6.11.
- E. Zůstávat v Kristu jako vinné révě znamená brát Ho za svůj příbytek, což je nejvyšší a nejplnější zkušenost s Bohem; přebývat v Kristu znamená mít svůj život v Kristu, brát Ho za své všechno – Ž 90,1; 91,1.9.
- F. Žijeme-li jako součást stromu života, nebudeme se starat o dobro a zlo, ale o život, a nebudeme rozlišovat věci podle dobrého a zlého, ale podle života a smrti – Gn 2,9.16-17; 2K 11,3.

Píseň k Pánově stolu

116

1. Jak nádherné vykoupení,
Pane milostivý!
Nikdy bych si nepomyslel,
co pro mě učinil.
Jak božský jsi a tajemný,
neumím vyslovit!
Nádherné je vykoupení,
musím Tě jen chválit!
2. Když z Tvého boku na kříži,
tekla voda a krev,
božský život jsme přijali
a vykoupení též.
Vzácnou krví očištění,
nyní jsme přijati,
životem znovuzrozeni,
s Tebou jsme spojeni.
3. Jsi zrnem, které zemřelo,
by mnoho zrn vzešlo;
jsou dohromady Tvé Tělo,
povahu mají Tvou.
My nyní jsme Tvým přírůstkem,
Ty naším obsahem;
Ty nyní skrze nás žiješ,
a v nás jsi vyjádřen.
4. Protože jsme teď Tělem Tvým,
víc zabydli se v nás,
vždyť můžeš nyní domov mít,
kde spočinutí máš.
Tvé srdce chceme potěšit,
my jsme Tvým protějškem,
vždyť v jednom Těle s Tebou jsme,
z Tebe se těšíme.
5. Když se nyní setkáváme
ke Tvoji památce,
za Tvé plné vykoupení,
Tě, Pane, chválíme.
Svým Tělem jsi nás učinil,
domem a nevěstou.
Za to vzdáváme Tobě dík
chválou neustálou.

Píseň k Pánově stolu

132

1. Hle! V nebesích Ježíš sedí,
na trůnu je posazen;
člověk Bohem vyvýšený
korunován slávou je.
2. Vzal na sebe člověčenství,
jako člověk zemřel též;
s tělem svým byl také vzkříšen
a vystoupil do nebes.
3. Bůh ponížil se jít na zem,
v člověku se usadil;
člověk v Něm do nebe zvýšen,
člověka s Bohem smířil.
4. V Něm Bůh s člověkem je smíšen,
Bůh v člověku dosvědčen;
v Něm je člověk s Bohem sladěn,
člověk v Bohu oslaven.
5. Z nebe od Oslaveného
zahrnutý Duch přišel,
Ježíše a dílo Jeho
tento Duch vyhlašuje.
6. S oslaveným Pánem v nebi
církvev je ztotožněna;
skrže Ducha Ježíšova
je církev budována.
7. Hle! Člověk je nyní v nebi
na trůnu jak všeho Pán;
Ježíš Kristus, náš Spasitel,
slávou je korunován.

Píseň k Pánově stolu

12

1. Bože, Ty jsi zdroj života,
božský a bohatý!
Jak živá voda proudící
plyneš do věčnosti!
2. Jak láska v Synu proudil jsi
a s lidmi přebýval;
též nyní proudíš jako Duch,
skrže svou milost v nás.
3. My žili v hříchu bez Tebe,
v temnotě, ve smrti;
však v Synu jsi nás vykoupil,
zahrnul milostí.
4. My často Tebe nedbali
a Ducha rmoutili;
Ty přesto jak Duch přicházíš
a život udílíš.
5. Ty, Otče v Synu jako Duch
vždy s námi prolínáš,
skrže vnitřní pomazání
v nás stále narůstáš.
6. Boží láska, milost Krista,
Ducha společenství,
předává nám vše, čím Bůh je,
nyní i navěky.
7. Bože Otče, Synu, Duchu –
tak o nás pečuješ!
My společně Tě chválíme
a Tobě zpíváme.

Píseň k Pánově stolu

16

1. Otče, jak strom vždy zelený
zůstáváš vždy nový.
Ty navěky jsi živý Pán,
jak rosa jsi svěží.

Náš Otče, Ty jsi neměnný,
nikdy nezestárneš.
Po všechny věky svěžest Tvá
nám se odhaluje.

2. Ty jako Bůh vždy „nový“ jsi;
bez Tebe vše stárne.
Však v Tobě všechno svěží je,
i když čas uplyne.
3. Všechno, co jsi nám daroval,
je plné svěžesti.
Tvá smlouva a též cesty Tvé
nové zůstávají.
4. Nyní novým stvořením jsme –
duch nový i srdce.
Denně jsme obnovováni
Tvým božským životem.
5. Země i nebe též budou
jak město Tvé nové.
Každý měsíc nové plody,
vždyť vše tam novost je.
6. Náš Otče, Ty jsi vždy nový,
nové je v Tobě vše.
Novou píseň Ti zpíváme,
co bude znít věčně.

Píseň k čtvrtému poselství

1191

1. Zevnitř mého ducha proudí živý pramen;
trojjediný Bůh ve mně proudí;
Bůh Otec je zdrojem, Kristus Syn řečištěm,
a Duch mně život udílí.

Pane, cením si tok života,
a svůj život duše pokládám;
Pane, prohlub ten tok života,
až přijdeš, kéž je koruna má.

2. Na čerstvých pastvinách Ježíš mě ukládá;
a vede mě k vodám tichým;
Už víc nezápasím, marně se nesnažím;
v toku mám skvělé požehnání.

3. Ježíš povolal mě do velesvatyně;
bych žil v Boží přítomnosti;
Haleluja, že jsem Jeho slovo slyšel:
„Zůstávej v kmeni – ratolest jsi.“

Píseň k čtvrtému poselství

846

1. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Prosím Tě, Pane můj,
ať poplyne!
Minulost opouštím,
překážky zbořit chci,
ducha osvobodit,
ať poplyne!
2. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Žádám Tě pokorně
ať poplyne!
Již ne samolibý,
sám na sebe pyšný,
jen ducha rozvaž mi,
ať poplyne!
3. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Za to já prosím Tě,
ať poplyne!
Nebýt namyšlený,
pýchou zaslepený,
ať můj duch navěky
jen poplyne!
4. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Proto já hledám Tě,
ať poplyne!
Uzavřen nechci být,
sebe zdokonalit,
v duchu mě posilni,
ať poplyne!
5. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Prosím Tě, můj Pane,
ať poplyne!
V sebe nedoufám již,
na trůně nechci být,
pramen živé vody
ať poplyne!
6. Necht' můj duch poplyne,
ať poplyne!
Vyslyš modlitby mé,
ať poplyne!
Ne jenom já a Ty,
ve Tvé stavbě chci být,
smíšen se svatými
v duchu, Pane.

**Stát se reprodukcí Krista
jako stromu života pro službu života**

Čtení z Písma: J 1,4; 12,24; 15,1.4-5; 1J 5,16; 2K 4,12

I. V Boží ekonomii nejsme jen těmi, kteří jedí ze stromu života, ale jsme také ratolestmi tohoto stromu a nakonec se můžeme stát malým stromem života, reprodukcí Krista jako stromu života – 1Pt 2,21; J 1,4; 12,24; 15,1.4-5:

- A. Božím záměrem je, aby se všichni věřící v Krista stali reprodukcí Krista, Bohočlověka – 12,24; Ř 8,29:
1. Stát se reprodukcí Krista vyžaduje, abychom byli znovuzrozeni z pneumatického Krista v našem duchu a pak byli postupně proměňováni pneumatickým Kristem v naší duši – J 3,6; 2K 3,18.
 2. Kristovou reprodukcí se stáváme v procesu, který zahrnuje bohatství božského života, jež je do nás rozdíleno a které zakoušíme – Ef 3,8; Ko 3,4.10-11.
 3. Abychom se stali reprodukcí Krista jako svého vzoru, potřebujeme zakoušet Krista jako Toho, kdo v nás žije, je v nás formován a činí si svůj domov v našem srdci – Ga 2,20; 4,19; Ef 3,16-17a.
 4. Jakmile se staneme reprodukcí Krista, spontánně budeme žít Krista skrze štědrnou podporou Jeho Ducha – Fp 1,19.21.
- B. V Genesis 2,9 byl strom života jedinečný, ale strom života byl zasazen do nás a roste v nás, což způsobuje, že se stáváme malým stromem života.

II. Jako reprodukce Krista jako stromu života máme službu života – 1J 5,16; 2K 4,12:

- A. Protože jsme věřícími v Krista a Božími dětmi, nejenže máme věčný život a můžeme ho zakoušet, ale můžeme také tímto životem sloužit i ostatním údům Těla Kristova – 1J 5,11-16.
- B. Sloužit životem znamená předávat život; když máme přebytek života, můžeme z této zásoby sloužit druhým – 1,1-2; 2,25; 5,11-13.16.
- C. Služba v církvi je služba sloužící životem – služba zásobování druhých božským životem – 2K 4,12:
1. Je třeba, aby na nás tento bod zapůsobil a my vzhlíželi k Pánu, aby se naše služba stala výpustí Jeho života – J 11,25; 1J 1,2.
 2. Život, kterým zásobujeme druhým, je v Duchu, Duch se mísí s naším duchem a Boží život se nachází, zůstává a roste ve smíšeném duchu – 1K 15,45b; 6,17; Ř 8,4:
 - a. Chceme-li svatě zásobovat životem, musíme uvolnit svého ducha, neboť božský život je v našem smíšeném duchu – 7,6; 1,9.
 - b. Nemůžeme-li uvolnit svého ducha, božský život nemá jak být uvolněn – 8,10.
- D. Chceme-li žít jako reprodukce Krista jako stromu života, musí na nás hluboce zapůsobit nutnost být schopni sloužit životem – 1J 5,11-16:
1. Služba, kterou od nás Bůh chce, se nesoustředí na vykonávání nějaké práce, ale na službu životem – v. 16.
 2. Abychom mohli sloužit životem druhým, musíme být spojeni s Kristem, zůstávat v Kristu a poskytovat Mu v sobě půdu, aby nás naplnil tak, že se Jeho život, přirozenost, záliby a sklony stanou naším životem, přirozeností, zálibami a sklony – 2,27; Ef 3,16-17.
- E. Sloužit životem znamená mít přetékaní života; naše služba je Božím vytékáním, které má druhé zásobovat božským životem – J 19,34; 7,37-39:
1. Život je Božím obsahem a vyvěráním z Boha; Božím obsahem je Boží bytí a Božím vyvěráním je předávání sebe sama jako života nám – Ef 4,18; Zj 22,1.
 2. Aby se z našeho ducha mohl uvolnit život, je třeba aby náš vnější člověk byl opracován a zlomen – 2K 4,16; He 4,12:
 - a. Není-li náš vnější člověk zlomen, nemůže dojít k čistému proudění božského života – J 7,38.

- b. Chceme-li, aby z našeho nitra vycházel božský život, musíme být ve své duši podmaněni a nechat svého ducha ovládnout a vládnout nad každou záležitostí; pak bude moci proudit Pánův život – Ef 3,16-17.
- 3. Mít odtok života vyžaduje, abychom byli jedno s Kristem v Jeho život uvolňující smrti; to je třeba ztotožnit se s udeřeným Kristem, jehož předobrazem je udeřená skála – J 19,34; Ex 17,6:
 - a. Jsme-li sjednoceni s Kristem jako s udeřenou skálou, vytéká z nás božský život jako živá voda – v. 6; J 7,38.
 - b. Náš lidský život, náš přirozený život, musí být zasažen, aby z našeho nitra mohla vytékat živá voda – 2K 4,10-11.16.
 - c. Jsme-li jedno s udeřeným Kristem, zažijeme ukřižování svého přirozeného života, a pak jako Kristův božský život vytékal jako živá voda skrze zasažení Jeho lidského života, budeme i my zažívat proudění vody života skrze zasažení našeho přirozeného života – vv. 10-12.
- F. Chceme-li sloužit životem druhým, musíme si být vědomi útoku smrti, bran podsvětí, na církve – Mt 16,18; Ř 5,17:
 - 1. To, co je z Boha, se vyznačuje životem, a to, co je ze Satana, smrtí; v církvi je vše, co pochází z Boha, životem, a vše, co pochází ze Satana, smrtí – J 11,25; He 2,14.
 - 2. Satan se církve nejvíce obává proto, že se brání jeho moci smrti – 2Tm 1,10.
 - 3. Věčný život v nás může zvítězit nad smrtí jak v nás, tak v ostatních údech církve – 1J 5,11-13.16.
 - 4. Jako reprodukce Krista jako stromu života potřebujeme zakoušet věčný život a sloužit tímto životem druhým tím, že budeme kanálem, kterým může věčný život proudit – J 7,37-39; Fp 1,24-25.